

Bäkinget.

Åker på Utvik
nr 2;

Nora s:n

Nora tg., Västernorr. l.

bäkinga ä.

bäkinga

inga skt. n., äng, åker vid sjö eller
vattenkrag; ett inge har tidigare
legat under vatten och består av sand
el. slamljord.

Sven Hiller 1936.